

Stemming med Hensyn til hvad der har trykket danske Mænds Hjerter i de sidste Maaneder, dog troer, at det er urigtigt at indgive denne Adresse, og derfor vil stemme imod den.

Bjerring: Det er blot et Par Ord, jeg vil høre med Hensyn til et Par Punkter, der ere berørte af den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds (Andræ). Den ærede Landstingsmand anførte, at jeg i forrige Møde havde støttet min Beviisførelse for Landstingets Kompetence paa, hvad der var ytret under Forhandlingerne i det andet Thing, dengang da Grundlovsindskrænkningen første Gang forelaae der. Det er en Misforstaaelse. Jeg har udtrykkeligt i et tidligere Møde udtalt, at man ikke kunde tillægge Yttringer af enkelte Personer, selv om det var en Ordfører, nogen Vægt. Men jeg har støttet mig paa en formelig Afstemning i det andet Thing. Det vil erindres, at til § 49 var der af Regjeringen foreslaaet den Tilspøining, at Adresser ikke skulde kunne indgives uden angaaende Kongerigets særlige Anliggender. Dette Forslag blev, trods Regjeringens stærke anbefaling deraf, forkastet med 64 Stemmer mod 11. Hvis der ikke forelaa noget andet Datum, vilde Sagen altsaa være klar, og jeg kan ikke forstaae, hvorledes det ærede Medlem har kunnet tale om, at det var noget særdeles mærkeligt ved denne Leilighed, at dette Spørgsmaal ikke havde været under Dmtale ved tredie Behandling af denne Sag, at det kun havde været til Behandling i det andet Thing, men ikke i Landstinget, og at det heller ikke kom igjen de to andre Gange, da Grundlovsindskrænkningen var til Forhandling i Rigsdagen. Det er en Selvfølge — og det skeer altid saaledes — at naar i et Lovforslag en foreslaaet Tilspøining er bleven forkastet ved anden Behandling og ikke er gjenoptagen ved tredie Behandling, gaaer Lovforslaget til det andet Thing uden denne Tilspøining, og bliver denne ikke optagen der, er det givet, at den ikke er vedtagen af dette Thing, men forkastet. Paa samme Maade forholder det sig i dette Tilfælde. Nu er der imidlertid et andet Punkt, nemlig Bestemmelsen i Grundlovsindskrænkningens § 6, der gjør denne Sag tvivlsom. Det er ganske vist, at hvis vi ikke

hadde mere end eet af disse to Steder, var Spørgsmaalet klart; men det, at der er to Steder at see hen til, gjør, at Sagen kan være Tvivl underkastet. For mig er det nu afgjørende, at man ikke kan antage, at den samme Forsamling, der med stor Majoritet havde forkastet Indskrænkningen i § 49, ganske kort efter eenstemmig skulde have vedtaget netop den samme Indskrænkning. Jeg skal ved denne Leilighed gjøre opmærksom paa, at den ærede Landstingsmand gjentagne Gange anførte, at der i den omtalte § 6 staaer: alle de øvrige Paragrafer, men dette Ord „alle“ findes aldeles ikke; imidlertid falder det af sig selv, at det kan underforstaaes; naar der staaer: „de Paragrafer osv.“, saa maa det naturligtvis antages, at det gjælder dem alle; men Ordet „alle“ findes aldeles ikke der. — Naar den samme ærede Landstingsmand yttrede, at det ikke vilde sømme sig for Landstinget at indgaae med en Adresse, fordi det ikke kunde forlange og erholde Dphlysninger om de Sager, hvorom Adressen handler, da kan jeg aldeles ikke give ham Medhold heri; jeg troer, at Landstinget overmaade godt kan indsende Adresser til Regjeringen uden at forlange Dphlysninger og altsaa ogsaa uden at erholde dem; naar man iforveien troer at have tilstrækkelige Dphlysninger om det, som man vil udtale i Adressen, saa er der ingen Grund til at forlange Dphlysninger derom.

Hvad derimod Adressens Indhold angaaer, da har jeg tidligere tilladt mig at høre, at jeg ikke i Et og Alt tiltræder det, ligesom jeg ogsaa har ytret, at jeg dog, selv om de af mig ønskede Forandringer ikke foretoges i den, vilde stemme for Adressen. Men idet jeg erklærer dette, maa jeg bestemt protestere imod, at jeg ved at stemme for Adressen paa nogen Maade skulde tiltræde den Motivering, som vi have hørt fra den ærede Taler foran mig (Bloug). Hvis Adressen ikke kunde antages uden med denne Motivering, saa vilde jeg bestemt stemme imod den; thi det er min bestemte Overbeviisning, at den Opfattelse af Forholdene, som den ærede Landstingsmand har fremsat, kun veles af en ringe Minoritet af Folket. Det er min Overbeviisning, Andre kunne have en anden.